

📅 **TI / TUE 21 / 09 / 2021**

🕒 **19.00**

📍 **HELSINGIN MUSIIKKITALO
HELSINKI MUSIC CENTRE**

HELSINGIN KAUPUNGINORKESTERI

Helsinki Philharmonic Orchestra

UMO HELSINKI JAZZ ORCHESTRA

ED PARTYKA

kapellimestari / conductor

Hugo Montenegro (1925–1981)

Fanfare for the new 3'20

George Russel (1923–2009)

All about Rosie 10'

Duke Ellington (1899–1974)

Sophisticated lady 8'

Charlie Parker (1920–1955)

Klactoveesedstene 11'

Kenny Kirkland (1955–1998)

Dienda 12'

Wayne Shorter (1933–)

Fee Fi Fo Fum 9'

Ed Partyka (1967–)

Do as I say (not as I do) 12'

Ernesto Lecuona (1896–1963)

Malaguena 5'

(sov./arr. Ed Partyka)

**UMO
HELSINKI**
JAZZ ORCHESTRA

**Konsertti päättyy n. klo /
The concert ends at about 20.30.**

Minua on aina kiehtonut musiikki, jossa tyylijalajien väliset rajat hämärtyvät.

Olen suuresti ihailnut visionäärisiä jazzin ja klassisen musiikin säveltäjiä sekä kapellimestareiden ja big bandien johtajien 1900-luvulla tekemiä uraauurtavia kokeiluja, joiden tarkoituksena on ollut ylittää esteet ja häivyttää kuvitteelliset genererajat. Jotkut näistä kokeista ovat olleet onnistuneempia kuin toiset, ja toisinaan – maantieteellisestä sijainnistani riippuen – minusta edelleen tuntuu siltä, että vielä on pitkä matka siihen, että eläisimme maailmassa jossa ei olisi musiikillisia ennakkoluuloja.

Helsinki on paikka, jossa ei ole rajoja tyylien välillä; Helsingin kaupunginorkesteri ja UMO Helsinki Jazz Orchestra ovat uskomattoman monipuolisia kokoonpanoja, joiden muusikot ovat uskomattoman taitavia. Aiemmin tänä vuonna kuultu Clarinet Heroes -yhteistyökonserttimme on tästä hyvä esimerkki. Yhdistetty yhtyeemme siirtyi sujuvasti, vailla musiikillisia ennakkoluuloja 1930-luvun Artie Shaw'n, 1940-luvun Stravinskyn, 1950-luvun Ellington/Strayhornin ja 1960-luvun Bernsteinin kautta brasilialaiseen ja eurooppalaiseen nykymusiikkiin, joka yhdisti klassisen, jazzin ja maailmanmusiikin elementit.

Nyt kuultava yhteinen konserttimme perustuu vastaavaan konseptiin. Tällä kertaa kuullaan historiallisia aarteita kenties tuntemattomammilta säveltäjiltä (Hugo Montenegro ja George Russell), epätavallisia jazzstandardeja (Charlie Parker & Duke Ellington), oman aikamme jazz-sävellyksiä (Wayne Shorter & Kenny Kirkland), yksi oma sävellykseni sekä yksi Stan Kenton Orkestran rakastetuimmista ja dramaattisimmista teoksista. Orkesterin muodostavat HKO:n puhallin- ja lyömäsoittajat yhdessä UMON muusikoiden kanssa; ainutlaatuinen ammatillinen kokoonpano, jollaista ei ole olemassa missään muualla. Lisäksi kaikki illan solistit nousevat parrasvaloihin orkesterien omista riveistä.

I've always been fascinated by music that blurs the borders between genres.

I greatly admire the ground-breaking experiments made throughout the 20th century by visionary jazz and classical composers, as well as orchestra conductors and big band leaders, to attempt to break down barriers and blur these imaginary borders. Some of these experiments were more successful than others, and depending on where I am geographically, I still sometimes feel that we have a long way to go until we live in a universe without musical prejudice.

One geographic location where there are no stylistic borders is Helsinki, with both the HKO and UMO being incredibly versatile ensembles with incredibly well-versed players. The "Clarinet Heroes" collaboration program that we performed earlier this year was a perfect case in point. The combined ensemble was able to move flawlessly and completely without musical prejudice from 1930's Artie Shaw, 1940's Stravinsky, 1950's Ellington/Strayhorn and 1960's Bernstein to contemporary Brazilian and European music that fused classical, jazz and world-music elements.

My concept for our September HKO/UMO collaboration is to build on this concept, this time combining historic treasures from composers that may not be so well-known (Hugo Montenegro & George Russell) with unorthodox treatments of jazz standards (Charlie Parker & Duke Ellington) as well as contemporary jazz compositions (Wayne Shorter & Kenny Kirkland), rounded out with an original composition of mine and one of the Stan Kenton Orchestra's most beloved and dramatic concert pieces. The ensemble itself will feature the wind and percussion sections of the HKO combined with UMO to create an elite wind ensemble with a jazz rhythm section, something that does not exist in professional form anywhere in the world. In addition, to showcase the depth of talent in both ensembles all soloists for this program will be from the ranks of UMO and HKO.